

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil da gerne kvittere for, at miljøministeren er så oplagt i dag. Man mærker jo, at han har været udsat for peptalk, at der er noget, der virkelig skal køres igennem nu, og jeg synes da sådan set, det er i orden, man er begejstret. Men der skal også være et indhold, og det er vel her, det svigter, fordi miljøministeren mangler indholdet.

Jeg har været ude at rejse med ministeren og har haft den store oplevelse, at vi har rejst rundt i Østeuropa og beset alle de lande, hvor de har haft kommunistiske og socialistiske rædselsregimer. Jeg har set ministeren kigge på, hvordan det er gået derude med en sådan politik, og så er det måske lige flot nok at sige her fra talerstolen, at det er blevet meget værre derude, efter at kommunismen er væk. Den efterlod jo landene i ruiner, og vi kunne se derude, at man havde manglet penge, man havde manglet tankesæt, og man havde manglet demokratisk indflydelse til at kunne gøre noget ved miljøproblematikken.

Nu skal de så i gang, og Venstre ønsker dem god vind. Men jeg har sagt det før, og det er måske det, der piner ministeren mest, at vi har fuldstændig tillid til, at regeringen gennem sit mandat, der er givet videre til Kommissionen, kan forhandle med de østeuropæiske lande om gode overgangsordninger, der gør, at de kan komme ind i EU og få en velstand og velfærd, der igen bevirker, at de kan gøre noget ved miljøet. Om ministeren kan lide det eller ej, bakker vi altså op om det mandat, vi har givet, og vi mener sådan set, det er dét, der skulle have været resultatet af debatten og ikke det forslag til vedtagelse, vi har her.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Fru Henriette Kjær, som jeg sætter meget, meget stor pris på, selv om jeg ikke altid sympatiserer med det selskab, hun holder med her i Folketinget, havde ét rigtigt kritikpunkt af vedtagelsesteksten, nemlig at den er meget omfangsrig. Det er en meget, meget lang tekst, og jeg tror, forslagsstilleren skal være formanden taknemlig for, at man får lov at foreslå en så lang tekst.

Men så skulle det vel også være muligt for hr. Schmidt at finde bare dét lille punkt i denne lange, lange tekst, der udløser al hans vrede, al hans ærgrelse og al hans irritation. Der må da

være ét eneste punkt i denne lange tekst, han sammen med sit korps af medhjælpende ordførere kan finde ud af er galt, og det er kun det, vi stadig spørger os selv om.

Jeg har det altid sådan, når hr. Schmidt taler – og jeg er en stor beundrer af hr. Schmidt – at jeg føler mig hensat til klassens time, hvor der bliver udtalt nogle belærende ord, og vi får sans for det rette her i tilværelsen. Det har vi jo også brug for, vi skurvede hoveder, men en gang imellem kunne man godt ved afslutningen af klassens time forvente, at degnen lige løftede sløret for, hvad det egentlig er, han mener, der er galt med teksten.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Der sker også en anden ting i klassens time. Der sker nemlig som hovedregel det, at kun den dreng, der har opført sig dårligt, hyler, og det passer meget fint til den debat, vi har haft i dag.

Ministeren har ved flere lejligheder haft travlt med at komme op på talerstolen og forklare og forsvare, men jeg vil da gerne gentage min tale, selv om den måske var lidt rigelig positiv. Jeg sagde flere gange: Det er benspænd for Østlandene at kræve, at de skal opfylde flere ting, end der er aftalt. Man forsøger at få kilet flere ting ind, men vi vil ikke være med til at opstille nye krav. Desuden kan vi ikke lide det allernederste punkt, og det ved ministeren jo godt, for det er hele Århuskonventionen, der bliver gentaget her. Den stemte vi imod, og så kan der jo ikke være meget mærkeligt i, at vi heller ikke kan lide den nu.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning om den omfangsrige vedtagelse. Jeg er helt enig med fru Henriette Kjær.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 30 af Jørn Jespersen (SF), Niels Bloch Jespersen (S), Ebbe Kalnæs (CD) og Vibeke Peschardt (RV) (se foran) vedtoges med 56 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 44 (V, KF, DF, FRI og Mogens Andreasen (UP)); 3 (EL) stemte hverken for eller imod.